

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΑΡΘΡΑ

1. Από το Διάλογο στον Πολύλογο: Εξερευνώντας το Ισραηλινό και Παλαιστινιακό Παρελθόν στο Παρόν

Ann E. Killebrew, Sandra A. Scham, Hanaa Abu-Uqsa, Walid Atrash, Ron Be'eri, Rachel Hachlili, Hanan Halabi Abu Yusef, Orna Nagar-Hillman, Vered Raz-Romeo και Mina Weinstein-Evron

Περίληψη

Αυτό το άρθρο περιγράφει ένα πρόγραμμα που ασχολήθηκε με το παρελθόν διαμάχης του Ισραήλ και της Παλαιστίνης. Με φόντο τις ατελείωτες συρράξεις, και οι Άραβες και οι Εβραίοι συμμετέχοντες ανακάλυψαν την αμοιβαία ανάμειξή τους με διαφορετικές φωνές στις κοινότητες μέσα στις οποίες εργάζονταν. Στο πλαίσιο αυτού του κοινού παρονομαστή, οι συμμετέχοντες εξερεύνησαν τομείς και συμφωνίας και αντιπαράθεσης. Το κυρίαρχο πνεύμα του προγράμματος, όμως, αφορούσε στη συνεργασία. Σύμβολο αυτού του πνεύματος ήταν η επιτυχημένη προσπάθεια εκ μέρους των συμμετεχόντων στο πρόγραμμα να διασώσουν έναν αρχαίο οικισμό από την καταστροφή λόγω της κατασκευής από το Ισραήλ του τείχους ασφαλείας διαμέσου της Δυτικής Όχθης.

Λέξεις-κλειδιά: Ισραηλινές – Παλαιστινιακές Συγκρούσεις, κληρονομιά, δημόσια αρχαιολογία, κοινότητα, πολυφωνία

---

2. Ποιός Βενιαμίν Φρανγκλίνος – ο Δικός μου ή ο Δικός σου; Εξετάζοντας Αντιδράσεις σε Μία Νέα Ιστορία από τη Θέση Ιστορικής Αρχαιολογίας της Έπαυλης του Φρανγκλίνου

Patrice L. Jeppson

Περίληψη

Η πρόσφατη εκτίμηση της αρχαιολογικής έρευνας που διενεργείται στη θέση της έπαυλης του Βενιαμίν Φρανγκλίνου στη Φιλαδέλφεια (η οποία ανασκάφηκε μεταξύ 1953-1975) αποκαλύπτει μία νέα ερμηνεία της ιστορίας που έχει ιδιαίτερη σημασία για Αμερικανικές κοινότητες που ζουν στο παρόν. Η ιστορία του Βενιαμίν Φρανγκλίνου, του δουλεμπόρου και κατόπιν ελευθερωτή, ολοκληρώνεται μεταφορικά όταν απόγονοι της Αφρικανικής Αμερικανικής κοινότητας που πάσχισε να απελευθερώσει ο Φρανγκλίνος ανασκάπτουν την ιστορία του με σκοπό την κατασκευή ενός μνημείου αφιερωμένου στην εθνική ιστορική μνήμη. Ανακαλύπτεται επίσης νέα ιστορία, που αφορά στους Ιθαγενείς Αμερικανούς, το Εργατικό Κίνημα, τις γυναίκες, ομοφυλοφίλους και λεσβίες πολίτες. Οι αντιδράσεις σε αυτήν τη νέα ερμηνεία εξετάζονται σε σχέση με τα ευρύτερα πλαίσια που διαμορφώνουν τις προθέσεις των διαφόρων κοινοτήτων.

Λέξεις-κλειδιά: Πραγματισμός, Αμφισβητούμενη Κληρονομιά, Δημόσια Ανάμειξη

---

3. Ιδιωτικοποιώντας το Δημόσιο Παρελθόν: Η Οικονομία της Διαχείρισης Αρχαιολογικής Κληρονομιάς

Daniel D Kreutzer

Περίληψη

Οι προ-Ισπανικές θέσεις του Cañada de la Virgen και του Teotihuacán στο Μεξικό βρίσκονται στο επίκεντρο ενός διαρκούς ανταγωνισμού μεταξύ της δημόσιας αρχαιολογίας, του κράτους και των ιδιωτικών συμφερόντων. Οι νόμοι που προστατεύουν την πολιτιστική κληρονομιά του Μεξικού υποσκελίζονται από ρυθμίσεις ιδιωτικοποίησης που επιβάλλουν μία οικονομική αξία στις αρχαιολογικές θέσεις, επιχειρηματολογώντας ότι θα πρέπει να λειτουργούν για οικονομικό κέρδος. Οι υποχρεώσεις των εθνικών κυβερνήσεων προς τις αρχαιολογικές θέσεις υποσκάπτονται, καθώς οι θέσεις αυτές απειλούνται ολοένα και περισσότερο από την ιδιωτική ανάπτυξη. Το κοινό αποδυναμώνεται όταν οι κυβερνήσεις, ενεργώντας ως προστάτες της πολιτιστικής πατρότητας, προσφέρουν το παρελθόν προς πώληση. Όπως δεικνύουν οι αντιπαραθέσεις για το Cañada de la Virgen και το Teotihuacán, αυτά τα ζητήματα υπερβαίνουν την τοπική και παγκόσμια κοινότητα. Οι αρχαιολόγοι, υπεύθυνοι για την προστασία του παρελθόντος, οφείλουν να αναπτύξουν μία στρατηγική για να αναστρέψουν αυτήν την τάση, βασιζόμενοι σε ένα ξεκάθαρο μήνυμα που καθιστά σαφή την αμεσότητα της κρίσης η οποία απειλεί αρχαιολογικές θέσεις.

Σήμερα αρχαιολογικές θέσεις ανά τον κόσμο βρίσκονται σε ολοένα και περισσότερο κίνδυνο από τις εθνικές κυβερνήσεις. Η οικονομία των ρυθμίσεων ιδιωτικοποίησης απειλεί να αποξενώσει το κοινό από το ίδιο του το παρελθόν. Το παρελθόν χρησιμεύει ως ένα συμβολικό κεφάλαιο για το κοινό, η κυβέρνηση είναι όμως εκείνη που επωφελείται από την ανταλλαγή αυτού του συμβολικού κεφαλαίου με οικονομικό κεφάλαιο. Αυτό το άρθρο παρουσιάζει δύο πρόσφατες παραδειγματικές μελέτες από το Μεξικό, όπου αυτή η συναλλαγή λαμβάνει χώρα με αλληλένδετους, αν και διαφορετικούς, τρόπους. Η μελέτη καταλήγει με μία έκκληση προς τους αρχαιολόγους να εργαστούν πιο δυναμικά με το κοινό για την προστασία του παρελθόντος.

ΦΟΡΟΥΜ

1. Τρεις Ιδέες – Φιλοξενία, Κοσμοπολιτισμός και Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια. Αναθεωρώντας τα Μέλλοντα της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Beverley Butler

Περίληψη

Χρησιμοποιώντας ως βάση τις εικόνες της καταστροφής της Παλαιστινιακής πολιτιστικής κληρονομιάς, αυτό το άρθρο επιχειρεί μία κριτική θεώρηση του μέλλοντος του ΠΑΣ με το να πραγματευτεί τις σύγχρονες φιλοσοφικές-λειτουργικές ανησυχίες της πολιτιστικής κληρονομιάς και της ‘αρχαιολογίας ενός κόσμου’. Η στρατηγική μου είναι να ‘δωρίσω’ μέσω τριών συγγραφέων, τη Βιρτζίνια Γουλφ, τον Ζακ Ντεριντά και τον Έντουαρντ Σαϊντ, ‘τρεις ιδέες’ – τη φιλοξενία, τον κοσμοπολιτισμό και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια – σε αυτήν τη συζήτηση του μέλλοντος του ΠΑΣ. Επιχειρηματολογώ ότι αυτές οι ‘συλλήψεις’ δεν είναι μόνο θεμελιώδεις για την αναθεώρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά και ικανές να αναδείξουν κεντρικά ερωτήματα σχετικά με την ιδρυματική ταυτότητα του ΠΑΣ και πιθανές μελλοντικές διαμορφώσεις. Τα συμπεράσματά μου επαναλαμβάνουν ότι η ‘ενηλικίωση’ του ΠΑΣ αποκρυσταλώνει την ανάγκη όχι μόνο να θυμηθούμε τις ιδρυτικές φιλοδοξίες και τα συσσωρευμένα επιτεύγματα, αλλά και να διευρύνουμε το μέλλον του οργανισμού, κριτικά και με αυτογνωσία, προς νέες περιφέρειες και ανησυχίες και προς ‘εναλλακτικές’ και ‘παράλληλες’ αρχαιολογίες και κληρονομίες.

2. Μία Ιστορία σε Τρεις Παραλλαγές: Το Νόημα του ΠΑΣ για μία Πλουραλιστική Αρχαιολογία

Cristobal Gnecco

Περίληψη

Αυτό το άρθρο επιχειρηματολογεί ότι η πρόσφατη πορεία της αρχαιολογίας μπορεί να θεωρηθεί ως μία μαγνητοσκόπηση σε τρεις σκηνές: η πρώτη, το επιστημονικό πρόγραμμα, αποκάλυψε τις μοντέρνες καταβολές της επιστήμης. Η δεύτερη απαξίωσε την ιστορία και επομένως τις επιστημονικές μεθόδους υπεύθυνες για την παραγωγή της. Και η τρίτη, εντελώς αντιδραστική, είναι μία επιστροφή στην πηγή, την εφικτή συνειδητοποίηση ότι η αρχαιολογική παραγωγή είναι πλουραλιστική, οριζόντια και τοπικά χρήσιμη. Αυτή η περιγραφή δίνει έμφαση στο ρόλο του ΠΑΣ.

3. Η Αρχαιολογία Ενός Κόσμου Σήμερα Cornelius Holtorf,

Περίληψη

Από την ανάδειξή του το 1986, το Παγκόσμιο Αρχαιολογικό Συμβούλιο υποστηρίζει μία πολιτικά και ηθικά ενημερωμένη, παγκόσμια προοπτική της αρχαιολογίας, η οποία έχει γίνει γνωστή με τον όρο 'Αρχαιολογία Ενός Κόσμου'. Σε αυτό το σύντομο δοκίμιο επιχειρηματολογώ ότι η Αρχαιολογία Ενός Κόσμου είναι η αρχαιολογία στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Ως τέτοια, η Αρχαιολογία Ενός Κόσμου οφείλει να μην είναι τίποτε λιγότερο από μία ηθικά και πολιτικά ωθούμενη προσπάθεια και για τη βελτίωση, με τα μέσα που διαθέτουν οι αρχαιολόγοι, της παγκόσμιας συμπαράστασης σε όλα τα ανθρώπινα όντα του πλανήτη και για τη μείωση των εξόφθαλμων ανισοτήτων που υπάρχουν μεταξύ τους. Προτείνω ότι οι δύο σημαντικότερες, καθοδηγητικές αρχές και για την Αρχαιολογία Ενός Κόσμου και για το έργο του Παγκόσμιου Αρχαιολογικού Συμβουλίου θα πρέπει να είναι η συμπαράσταση και η διάθεση συμπερίληψης. Αυτό το άρθρο περιέχει μία σειρά προτάσεων για το τι μπορεί να σημαίνει αυτό στην πράξη.

4. Αρχαιολογία και Ακεραιότητα: Το Παγκόσμιο Αρχαιολογικό Συμβούλιο ως ένας πόρος για Ιθαγενείς κοινότητες Dorothy Lippert

Περίληψη

Το Παγκόσμιο Αρχαιολογικό Συμβούλιο μπορεί να χρησιμεύσει ως ένας ζωτικός πόρος για Ιθαγενείς φυλές, οι οποίες επιθυμούν να συμμετάσχουν ολοκληρωμένα στο επάγγελμα της αρχαιολογίας. Οι αρχαιολογικές εμπειρίες των Ιθαγενών Αμερικανών είναι παράλληλες με εκείνες άλλων Ιθαγενών ομάδων και ο ηθικός κώδικας του ΠΑΣ δείχνει πόσο σοβαρά λαμβάνει αυτός ο οργανισμός τη δέσμευσή του να συνεργάζεται με κοινότητες. Παρουσιάζονται αρκετοί στόχοι τους οποίους οφείλει να λάβει υπόψιν του το ΠΑΣ σχετικά με τις Ιθαγενείς φυλές, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης, της δικτύωσης, του επαγγελματισμού και της διαχείρισης των πολιτιστικών αρχαιολογικών θέσεων.